

Baza w jądrze i baza obrazu (8.03.09)

Przykład • ▽

Znajdź bazy jądra i obrazu odwzorowania $\alpha : \mathbb{R}^4 \rightarrow \mathbb{R}^3$, gdzie

$$\alpha(x, y, z, t) = (x + 2z + t, -2x + y - 3z - 5t, x - y + z + 4t). \quad (1)$$

Wzór ten oznacza, że α jest odwzorowaniem liniowym. Mianowicie wzór taki jak ten określa odwzorowanie liniowe, dokładnie gdy wszystkie współrzędne wartości α są wielomianami jednorodnymi stopnia 1 łącznie względem współrzędnych argumentu, czyli czterech zmiennych x, y, z, t .

To oznacza, że α ma następującą reprezentację macierzową

$$\alpha(x, y, z, t)^T = A \cdot (z, y, z, t)^T,$$

gdzie

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & 1 \\ -2 & 1 & -3 & -5 \\ 1 & -1 & 1 & 4 \end{bmatrix}.$$

Zatem kolejne wiersze w A są wierszami współczynników przy zmiennych x, y, z, t (w tej kolejności) w kolejnych współrzędnych wektora $\alpha(x, y, z, t)$. Pierwszy wiersz tworzą więc współczynniki w pierwszej współrzędnej, drugi – w drugiej, itd. Stąd, ponieważ także istnienie reprezentacji macierzowej implikuje liniowość odwzorowania α ,

$$\alpha \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^4, \mathbb{R}^3).$$

Nadto

$$A = \mathcal{M}_{\mathbf{B}_3}^{\mathbf{B}_4}(\alpha), \quad \text{gdzie } \mathbf{B}_n \text{ jest bazą standardową w } \mathbb{R}^n,$$

$$\mathbf{B}_n = (e_i)_{i=1}^n = (e_1, \dots, e_n),$$

tzn. każdy wektor bazowy jest typu 0-(jedno)1, a mianowicie

$$e_j = [\delta_{ij}]_{n \times 1} = \begin{bmatrix} 0 \\ \vdots \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix} \leftarrow \text{wiersz } i = j.$$

Wtedy

$$\ker \alpha = \{ (x, y, z, t)^T \mid \underbrace{\alpha(x, y, z, t)}_{A \cdot (x, y, z, t)^T} = \Theta_3 \},$$
$$A \cdot (x, y, z, t)^T = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

gdzie Θ_3 jest zerem (elementem zerowym) w \mathbb{R}^3 . Nadto

$$\dim \ker \alpha = n - r,$$

gdzie $n = 4$ jest liczbą zmiennych (niewiadomych) oraz

$$r = \text{rz } A.$$

Stosując elementarne przekształcenia wierszowe, aby rozwiązać powyższe RLJ (równanie liniowe jednorodne) o macierzy A , otrzymujemy RORLJ (rozwiązanie ogólne RLJ), które jest jądrem odwzorowania α , a z niego możemy odczytać bazę jądra:

$$A \mapsto (\text{ZWPS}) \mapsto \text{RORLJ} = \ker \alpha \mapsto \text{ baza w } \ker \alpha.$$

Szukamy obrazu odwzorowania α ,

$$\text{im } \alpha := \alpha[\mathcal{D}_\alpha],$$

gdzie $\mathcal{D}_\alpha = \mathbb{R}^4$ jest dziedziną odwzorowania α . Z definicji macierzy odwzorowania wynika, że kolumny macierzy A są kolumnami współrzędnych wartości odwzorowania α dla kolejnych wektorów bazy \mathbf{B}_4 w D_α , przy czym są to współrzędne względem bazy \mathbf{B}_3 w \mathbb{R}^3 .

$$\text{im } \alpha = \text{lin}(\text{kolumny macierzy } A) = \text{lin} \left(\left[\begin{array}{c} 1 \\ -2 \\ 1 \end{array} \right], \left[\begin{array}{c} 0 \\ 1 \\ -1 \end{array} \right], \left[\begin{array}{c} 2 \\ -3 \\ 1 \end{array} \right], \left[\begin{array}{c} 1 \\ -5 \\ 4 \end{array} \right] \right).$$

Zatem

$$\dim \text{im } \alpha = r = \text{rz } A.$$

Przypomnijmy interpretację kolumn macierzy A . Przyjmując oznaczenia

$\mathbf{B}_4 = (e_1^4, e_2^4, e_3^4, e_4^4)$ oraz $\mathbf{B}_3 = (e_1^3, e_2^3, e_3^3)$, mamy

$$\alpha(e_1^4) = \alpha(1, 0, 0, 0) = (1, -2, 1) \quad \text{zgodnie z (1), a stąd}$$

$$[\alpha(e_1^4)]_{\mathbf{B}_3} = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix},$$

tzn. w zapisie kolumnowym mamy

$$\alpha(e_1^4) = 1 \cdot e_1^3 + (-2) \cdot e_2^3 + 1 \cdot e_3^3.$$

Oto obliczenia dla znalezienia ZWPS(A) (zredukowanej wierszowej postaci schodkowej macierzy A).

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & 1 \\ -2 & 1 & -3 & -5 \\ 1 & -1 & 1 & 4 \end{bmatrix} \begin{array}{l} \mapsto \\ \leftarrow w_3 + w_2 \end{array} \mapsto \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & 1 \\ -2 & 1 & -3 & -5 \\ -1 & 0 & -2 & -1 \end{bmatrix} \begin{array}{l} \leftarrow w_2 + 2w_1 \\ \leftarrow w_3 + w_1 \end{array} \mapsto \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \text{ZWPS}(A).$$

Numery kolumn przewodnikowych – to 1, 2. Zatem $r = 2$ oraz kolumny 1, 2 macierzy A są liniowo niezależne. Kolumny te rozpinają obraz $\text{im } \alpha$:

$$\text{im } \alpha = \text{lin} \left(\underbrace{\left(\begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix} \right)}_{\text{Baza w im } \alpha} \right),$$

$$\begin{aligned} \text{rz} A &= r = 2 = \dim \text{im } \alpha, \\ \dim \ker \alpha &= n - r = 4 - 2 = 2. \end{aligned}$$

Znajdujemy rozwiązanie RORLJ, czyli równania

$$AX = \Theta_3, \text{ gdzie } X := (x, y, z, t)^T.$$

Niewiadome główne – to x, y , por. ZWPS(A), z czego wynika, że

$x = -2z - t, y = 3t - z$. Zatem jeśli $z := a \in \mathbb{R}$ oraz $t := b \in \mathbb{R}$, to

$$X = \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \\ t \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2a-b \\ 3b-a \\ a \\ b \end{bmatrix} = a \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + b \begin{bmatrix} -1 \\ 3 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Bazę w $(\ker \alpha)$ tworzą więc kolumny $(-2, -1, 1, 0)^T, (-1, 3, 0, 1)^T$.

• \triangle

Transponowanie i odwracanie macierzy

Twierdzenie 1 (o przemienności odwracania i transponowania).

$$(A^{-1})^T = (A^T)^{-1} \quad \text{dla dowolnej macierzy nieosobliwej } A.$$

Lemat 2 (o transponowaniu iloczynu macierzy). Jeśli $A \in \mathbb{K}^{m \times r}$ i $B \in \mathbb{K}^{r \times s}$, to

$$(A \cdot B)^T = B^T \cdot A^T. \quad (2)$$

DOWÓD Lematu. Macierz $A \cdot B$ ma wymiary $m \times s$. Zatem $(A \cdot B)^T$ jest macierzą $s \times m$. Niech

$$A \cdot B =: C = [c_{ij}]_{m \times s}.$$

Dla dowodu równości (2) obliczamy oddzielnie jej strony L i P.

$$L = [l_{ij}]_{s \times m} := (A \cdot B)^T = C^T.$$

Wtedy

$$l_{ij} = c_{ji} = \sum_{k=1}^r a_{jk} b_{ki}.$$

Niech

$$P = [p_{ij}]_{s \times m} := B^T \cdot A^T,$$

gdzie

$$p_{ij} = \sum_{k=1}^r b_{ki} \cdot a_{jk},$$

a zatem $p_{ij} = l_{ij}$. □

DOWÓD Twierdzenia 1. Niech

$$A, B \in \mathbb{K}^{n \times n},$$

gdzie

$$A \cdot B = I, \quad \text{tzn.} \quad B = A^{-1}.$$

(wtedy macierze są nieosobliwe). Transponując i stosując Lemat 2, otrzymujemy

$$\begin{aligned} (A \cdot B)^T &= B^T \cdot A^T = I^T = I, \\ \Rightarrow B^T &= (A^T)^{-1}, \end{aligned}$$

a ponieważ $B = A^{-1}$, więc

$$(A^{-1})^T = (A^T)^{-1}. \quad \square$$

Twierdzenie 3 Dla macierzy $A, B \in \mathbb{K}^{n \times n}$ nieosobliwych (tego samego stopnia n)

$$(A \cdot B)^{-1} = B^{-1} \cdot A^{-1}.$$

DOWÓD. Macierz nieosobliwa jest macierzą automorfizmu (endomorfizm bijektywny). Iloczyn macierzy nieosobliwych A, B tego samego stopnia jest macierzą złożenia automorfizmów (czyli macierzą automorfizmu). Iloczyn ten jest więc odwracalny. Niech

$$D = B^{-1} \cdot A^{-1}.$$

Wtedy

$$(A \cdot B) \cdot D = A \cdot \underbrace{B \cdot B^{-1}}_I \cdot A^{-1} = A \cdot I \cdot A^{-1} = A \cdot A^{-1} = I,$$

skąd $D = (A \cdot B)^{-1}$. □

Macierz odwzorowania liniowego w różnych parach baz

Niech

$$\alpha \in \mathcal{L}(V, W),$$

gdzie V, W – to przestrzenie liniowe nad tym samym ciałem \mathbb{K} ,
 $\mathbf{B}_V, \mathbf{B}_W$ - bazy uporządkowane w tych przestrzeniach.

Wtedy istnieje macierz

$$A := \mathcal{M}_{\mathbf{B}_W}^{\mathbf{B}_V}(\alpha)$$

taka, że jeżeli $y = \alpha(x)$ dla $x \in V$, gdzie $y \in W$, to

$$\forall x \in V, y = \alpha(x) \quad [y]_{\mathbf{B}_W} = A \cdot [x]_{\mathbf{B}_V}.$$

Jest to reprezentacja macierzowa odwzorowania α . Rozważmy nowe bazy $\mathbf{B}'_W, \mathbf{B}'_V$. Mamy macierze przejścia

$$P_2 := P_{\mathbf{B}'_W}^{\mathbf{B}_W} = \mathcal{M}_{\mathbf{B}'_W}^{\mathbf{B}_W}(\text{id}_W)$$

oraz

$$P_1 := P_{\mathbf{B}'_V}^{\mathbf{B}_V} = \mathcal{M}_{\mathbf{B}'_V}^{\mathbf{B}_V}(\text{id}_V)$$

od starych do nowych baz, gdzie id_W oraz id_V – to identyczności na W i V .
 Zatem

$$\begin{aligned} [y]_{\mathbf{B}_W} &= P_2 \cdot [y]_{\mathbf{B}'_W}, \\ [x]_{\mathbf{B}_V} &= P_1 \cdot [x]_{\mathbf{B}'_V}. \end{aligned}$$

Po podstawieniu do reprezentacji macierzowej odwzorowania α mamy

$$P_2 \cdot [y]_{\mathbf{B}'_W} = A \cdot P_1 \cdot [x]_{\mathbf{B}'_V},$$

skąd mnożąc przez P_2^{-1} obustronnie z lewych stron, otrzymujemy

$$\forall x \in V, y = \alpha(x) \quad [y]_{\mathbf{B}'_W} = \underbrace{(P_2^{-1} \cdot A \cdot P_1)}_{=: A'} \cdot [x]_{\mathbf{B}'_V}. \quad (3)$$

Powyzsza równość (3) zachodzi dla każdego x i dlatego jest nową reprezentacją macierzową odwzorowania α . Mianowicie, jeśli $x = x_k$ jest wektorem k w bazie \mathbf{B}'_V , to $[x]_{\mathbf{B}'_V} = (\delta_{ik})_{n \times 1}$, a zatem prawa strona w (3) jest kolumną k macierzy $A' = P_2^{-1} \cdot A \cdot P_1$, a to jest kolumną $[\alpha(x_k)]_{\mathbf{B}'_W}$ po lewej stronie (3). Ostatecznie więc macierz A' jest jednoznacznie określona oraz macierz A' jest macierzą dla α w nowej parze baz,

$$A' = P_2^{-1} A P_1 = \mathcal{M}_{\mathbf{B}'_W}^{\mathbf{B}'_V}(\alpha). \quad (4)$$

Równość ta motywuje następującą definicję.

Definicja 1 Dwie macierze A, B nazywamy równoważnymi, gdy istnieją nieo-
 sobliwe macierze C, D takie, że:

$$B = C \cdot A \cdot D.$$

Twierdzenie 4 *Macierze są równoważne dokładnie wtedy, gdy są macierzami tego samego odwzorowania liniowego w różnych parach baz.* \square

Niech α będzie endomorfizmem $V \rightarrow V$. Macierz endomorfizmu jest zależna od wyboru tylko jednej bazy. Jeśli więc A jest macierzą endomorfizmu α w bazie \mathbf{B}_V , to

$$A := \mathcal{M}_{\mathbf{B}_V}^{\mathbf{B}_V}(\alpha)$$

Nadto A jest macierzą kwadratową. Nową macierzą A' , czyli macierzą w nowej bazie \mathbf{B}'_V , zgodnie ze wzorem (4), jest

$$A' := \mathcal{M}_{\mathbf{B}'_V}^{\mathbf{B}'_V}(\alpha) = P^{-1} \cdot A \cdot P,$$

gdzie teraz P oznacza macierz przejścia od starej do nowej bazy w V , $P = P_{\mathbf{B}'_V}^{\mathbf{B}_V}$.

Zatem jeśli $B = A'$, to

$$B = P^{-1} \cdot A \cdot P.$$

Definicja 2 *Dwie macierze A, B nazywamy podobnymi, gdy istnieje macierz nieosobliwa \mathbf{P} taka, że*

$$B = P^{-1} \cdot A \cdot P.$$

Zatem macierze podobne są kwadratowe tego samego stopnia.

Twierdzenie 5 *Dwie macierze są podobne dokładnie wtedy, gdy są macierzami tego samego endomorfizmu (ale ewentualnie w różnych bazach dziedziny endomorfizmu).* \square

Przestrzeń afiniczna

Rozważmy trójkę uporządkowaną

$\mathcal{X} = (\mathbb{X}, V, +)$, gdzie \mathbb{X} jest zbiorem **punktów** $\dot{x} \in \mathbb{X}$,
 V jest zbiorem **wektorów swobodnych**, a dokładniej
 V oznacza przestrzeń liniową $(V, \oplus, \mathbb{K}, \cdot)$ nad ciałem \mathbb{K} , zaś

$$+ : \mathbb{X} \times V \ni (\dot{x}, v) \mapsto \dot{x} + v \in \mathbb{X}$$

jest **dodawaniem zewnętrznym** w \mathbb{X} .

Trójka \mathcal{X} jest **przestrzenią afiniczną**, gdy spełnione są następujące dwa warunki (**aksjomaty**).

AF1 Dodawanie zewnętrzne ma własność

$$\dot{x} \in \mathbb{X}, v_1, v_2 \in V \Rightarrow (\dot{x} + v_1) + v_2 = \dot{x} + (v_1 \oplus v_2),$$

AF2

$$\dot{x}, \dot{y} \in \mathbb{X} \Rightarrow (\exists! v \in V) \dot{x} + v = \dot{y}.$$

Sens **AF2**: $\forall \dot{x} \in \mathbb{X}$ istnieje bijekcja $V \ni v \mapsto \dot{x} + v \in \mathbb{X}$, gdzie korzystamy z definicji działania $+$. Z drugiej strony, $\forall v \in V$ odwzorowanie

$$t_v : \mathbb{X} \ni \dot{x} \mapsto \dot{x} + v \in \mathbb{X}$$

jest bijekcją zwaną **translacją** (przesunięciem równoległym) o **wektor** v .

Ćwiczenie. Udowodnij, że zbiór translacji $\{t_v \mid v \in V\}$ z działaniem składania, $t_u t_v = t_{u \oplus v}$, jest grupą izomorficzną z grupą addytywną (V, \oplus) .

Dla uproszczenia oznaczeń będziemy mówić przestrzeń afiniczna \mathbb{X} (eliminując symbol \mathcal{X}). Przestrzeń V nazywa się **przestrzenią liniową stowarzyszoną** z \mathbb{X} . Przyjmuje się oznaczenie $V = \overrightarrow{\mathbb{X}}$ albo $V = \mathbb{X}^-$, aby wyeliminować symbol V . Mówimy, że **wymiarem** przestrzeni afinicznej \mathbb{X} jest wymiar $\dim V$ przestrzeni liniowej stowarzyszonej z \mathbb{X} .

Przestrzeń afiniczna \mathbb{X} nazywa się **rzeczywistą** względnie **zespoloną**, gdy ciało \mathbb{K} jest odpowiednio rzeczywiste, $\mathbb{K} = \mathbb{R}$, lub zespolone, $\mathbb{K} = \mathbb{C}$.

Definicja 3 Jedyny wektor v w AF2 oznaczamy symbolem \overrightarrow{xy} . Dopuszczalne jest też oznaczenie $v = \overrightarrow{xy} = (\dot{y} - \dot{x}) = \dot{y} - \dot{x}$.

Wtedy v jest wektorem swobodnym w przestrzeni afinicznej, reprezentowanym przez wektor zaczepiony w punkcie \dot{x} i o końcu w punkcie \dot{y} .

Niech Θ oznacza **wektor zerowy** w V .

Lemat 6 $\dot{x} + \Theta = \dot{x} \quad \forall \dot{x}$, czyli $\overrightarrow{x\dot{x}} = \Theta$.

DOWÓD. Na podstawie AF2 istnieje dokładnie jeden wektor v (zależny od \dot{x}), dla którego $\dot{x} + v = \dot{x}$. Zatem na podstawie AF1 mamy $\dot{x} + 2v = (\dot{x} + v) + v = \dot{x} + v = \dot{x}$, skąd na mocy AF2 mamy $2v = v$, czyli $v = \Theta$ (niezależnie od \dot{x}). \square

Lemat 7 $\underbrace{\overrightarrow{xy} \oplus \overrightarrow{yz}}_{=L} = \underbrace{\overrightarrow{xz}}_{=P}$, gdzie $\dot{x}, \dot{y}, \dot{z} \in \mathbb{X}$.

DOWÓD. Stosując najpierw AF1, a następnie Definicję 3, mamy

$$\dot{x} + L = (\dot{x} + \overrightarrow{x\dot{y}}) + \overrightarrow{y\dot{z}} = \dot{y} + \overrightarrow{y\dot{z}} = \dot{z} = \dot{x} + P.$$

Stąd $L = P$ na mocy AF2. \square

Twierdzenie 8 $\dot{x}, \dot{y} \in \mathbb{X} \Rightarrow [\overrightarrow{x\dot{y}} = \Theta \Leftrightarrow \dot{x} = \dot{y}]$

DOWÓD równoważności. ($? \Leftrightarrow$) Implikacja jest prawdziwa na mocy Lematu 6.

($? \Rightarrow$) Zakładamy, że $\overrightarrow{x\dot{y}} = \Theta$. Zatem z Lematu 6 mamy

$$\dot{x} = \dot{x} + \Theta = \dot{x} + \overrightarrow{x\dot{y}} = \dot{y}. \quad \square$$

Przykład „standardowy” przestrzeni afinicznej. $\bullet \nabla$

Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem \mathbb{K} , $V = (V, \oplus, \mathbb{K}, \cdot)$. Wtedy trójka $(V, V, +)$, gdzie $+ = \oplus$, jest przestrzenią afiniczną.

$u + v$ - interpretujemy jako punkt, zaś $u \oplus v$ oznacza sumę wektorów. $\bullet \triangle$

Jeżeli \mathbf{B} jest bazą uporządkowaną w V , $\mathbf{B} = (b_1, b_2, \dots, b_n)$, gdzie $n = \dim V$, zaś $\dot{x}_0 = \mathcal{O} \in \mathbb{X}$ jest punktem, to parę $(\mathcal{O}, \mathbf{B})$, czyli parę (\dot{x}_0, \mathbf{B}) , nazywamy **układem współrzędnych** w przestrzeni afinicznej \mathbb{X} .

Współrzędnymi punktu $\dot{x} \in \mathbb{X}$ są wtedy współrzędne względem bazy \mathbf{B} wektora $\overrightarrow{\mathcal{O}\dot{x}}$ wodzącego punktu \dot{x} , tzn. jeżeli

$$\overrightarrow{\mathcal{O}\dot{x}} = \sum_{i=1}^n x_i b_i,$$

gdzie b_i - to wektory bazowe, to (x_1, x_2, \dots, x_n) jest ciągiem współrzędnych punktu \dot{x} w rozważanym układzie współrzędnych. Zatem punkt \mathcal{O} ma wszystkie współrzędne równe zero, bo $\overrightarrow{\mathcal{O}\mathcal{O}} = \Theta$ na podstawie Lematu 6.

Na odwrót, mając współrzędne (x_i) oraz (y_i) punktów \dot{x}, \dot{y} , współrzędne wektora $\overrightarrow{x\dot{y}}$ ($= \dot{y} - \dot{x}$) otrzymujemy odejmując od współrzędnych końca \dot{y} współrzędne początku, tzn. wektor $\dot{y} - \dot{x}$ ma współrzędne

$$[y_1 - x_1, y_2 - x_2, \dots, y_n - x_n].$$

Wynika to stąd, że współrzędne różnicy wektorów są różnicami kolejnych współrzędnych, zaś

$$\overrightarrow{x\dot{y}} = \overrightarrow{\mathcal{O}\dot{y}} - \overrightarrow{\mathcal{O}\dot{x}} = \dot{y} - \dot{x}.$$

Definicja 4 Podzbiór $\mathbb{Y} \subseteq \mathbb{X}$ nazywamy **podprzestrzenią afiniczną**, gdy istnieje podprzestrzeń liniowa $U \subseteq V$ taka, że trójka $(\mathbb{Y}, U, \tilde{+})$ jest przestrzenią afiniczną, przy czym $\tilde{+}$ jest zaciśnieniem dodawania $+$ do $\mathbb{Y} \times U$.

Zbiór U nazywamy wtedy zbiorem **wektorów równoległych** do przestrzeni afinicznej \mathbb{Y} , albo krócej, U nazywamy **kierunkiem** podprzestrzeni afinicznej \mathbb{Y} .